

intet haft at spise i to Døgn (Manden var en meget daarlig Erhverver). Der var ingen Kakkellov i Huset, saa at Is og Rim glimrede og funkledede som Diamanter fra Væggene og fra Lyngrisene, hvoraf Loftet bestod.“ Denne Skildring af et Hus kan vist passe paa en stor Mængde andre Huse. Jeg tror, der kunde gøres en hel Del i den Retning.

Jeg skal til Slutning kun udtrykke min Glæde over, at denne Sag er bleven bragt frem og sat under Debat. Jeg tror, at det vilde være heldigt og nyttigt, hvis den højtærede Indenrigsminister vilde gaa til Nedsættelse af en Kommission angaaende disse Forhold, men en anden Ting kunde maaske være lige saa nyttig, nemlig om denne Kommission blev af noget lignende Art som den, der i sin Tid blev nedsat angaaende Vestindiens Forhold. Jeg tror nemlig, at der kunde gøres en Del, hvis der kom en rigtig Undersøgelse i Stand af forskellige Forhold paa Grønland. Der har jo været adskillige Ekspeditioner deroppe — nu er det for Resten allerede en længere Aarrække siden, der har været nogen —, men disse Ekspeditioner have jo egentlig mere haft videnskabelige end praktiske Formaal. Jeg tror derfor, at hvis man vilde sende en Kommission derop, hvori man havde f. Eks. nogle dygtige Geologer, nogle Folk, der havde Forstand paa Fiskeri, nogle Folk, der havde Forstand paa at tage sig af Boligforholdene osv., vilde en saadan Ekspedition kunne udrette overordentlig meget. Den vilde kunne afgive det saglige Skøn, der i Virkeligheden ganske mangler, i alt Fald for de senere Aar, over, hvad der burde gøres i det store og hele paa forskellige Omraader. Særlig f. Eks. med Hensyn til Fiskeriet tror jeg, at det vilde være let at faa et Skøn over, hvorvidt det kunde betale sig at drive Fiskeri i større Maalestok, og hvorledes dette Fiskeri da skulde drives. Jeg vil derfor, idet jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han i det hele har udtalt sig velvilligt i denne Sag, henstille, at han vil tage under Overvejelse, om der ikke var Grund til at gøre Skridt i den af mig antydede Retning.

Lyngsie: Overfor det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) vil jeg gerne gøre den korte Bemærkning, at det forekommer mig, at den Omstændighed, at Kryolitbrudarbejderne ere under Visitation, inden de sendes til Grønland, medens Kryolitbrudenes Embedsmænd og højere Funktionærer ikke ere Genstand for en saadan Visi-

tation, ingenlunde berettiger til deraf at udlede, at man maa antage, at det er Arbejderne, der have udbredt Smitte. Tværtimod synes jeg, at naar man overhovedet skulde udlede noget deraf, maatte man komme til det modsatte Resultat. Noget saadant skal jeg imidlertid ikke indlade mig paa at insinuere. Det er vistnok lige saa vel for det ærede Medlem for Hillerød som for mig umuligt at sige, om Sygdommen er paaført af fremmede Skibes Søfolk eller af Embedsmændene og Funktionærerne eller af Arbejderne, og jeg vil kun protestere imod, at man saadan uden videre, naar man har tre Grupper at vælge imellem, straks gaar ud fra, at det er Arbejderne. Det er urigtigt, og jeg tror, det ærede Medlem havde gjort Ret i at tage sin Udtalelse tilbage. I øvrigt skal jeg tillade mig at takke den højtærede Minister for det Svar, jeg har modtaget paa min Forespørgsel.

Ordføreren (Zahle): Jeg skal tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det, der er fremsat overfor mig i Anledning af, hvad jeg har udtalt om grønlandske Forhold, i den Orden, hvori de forskellige Bemærkninger ere fremkomne. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) ankede over, at jeg ikke tilstrækkelig havde fremhævet den heldige Virksomhed, som den grønlandske Mission udøver i Grønland. Jeg tror, det ærede Medlem der har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse, som er meget undskyldelig, da det naturligvis ikke kan forlanges, at alle Medlemmerne med stor Opmærksomhed skulle følge et saa langt Foredrag, som jeg har anset det for nødvendigt at holde for en Gang ligesom at give et Grundlag for en fortsat Drøftelse af de grønlandske Anliggender her i Tinget, men jeg er mig bevidst, at jeg endogsaa flere Gange i mit Foredrag fremhævede, at jeg støttede mig paa Oplysninger, som vare givne mig af Embedsmænd under den grønlandske Mission, som havde vist den største Iver og Interesse for at ophjælpe Grønlændernes Forhold. Jeg tror altsaa ikke at have gjort mig skyldig i at overse, at den grønlandske Mission har en ganske overordentlig heldig Indflydelse paa Grønlændernes Forhold, jeg tror blot, at den i en væsentlig Grad hemmes i denne af den nuværende daarlige Tilstand, i hvilken Administration og Handel ere forenede under en Hat.

Den højtærede Minister sagde, at der var kun holdt et ganske foreløbigt Samraad angaaende denne Sag. Jo, det laa